

عنوان مقاله:

تجربه جهانی احزاب فراگیر و ایدئولوژیک در ایران: مطالعه تطبیقی فرهنگ سیاسی احزاب اصلاح طلب و اصول گرا

محل انتشار:

فصلنامه سیاست جهانی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

عهديه شکوهی - کارشناس ارشد جامعه شناسی دانشگاه گیلان

محمد رضا غلامی شکارسرای - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه گیلان

هادی نوری - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

موضوع مقاله حاضر بررسی فرهنگ سیاسی دو دسته احزاب اصلاح طلب و اصول گرا در ایران است تا ضمن آن میزان دوری یا نزدیکی احزاب اصلی ایران با الگوی جهانی احزاب سیاسی مشخص گردد. پرسش اصلی این است که «فرهنگ سیاسی احزاب اصلاح طلب و اصول گرا در ایران تا چه اندازه با فرهنگ سیاسی حاکم بر احزاب جهانی فراگیر و ایدئولوژیک مطابقت دارد؟». چارچوب نظری پژوهش متشکل از نظریه آلموند و وربا در زمینه فرهنگ سیاسی و نظریه اتو کرشهایمر و دیوید اپتر در زمینه احزاب ایدئولوژیک و فراگیر است. روش تحقیق تحلیل محتوای کمی است. جامعه آماری شامل ویدئوهای مربوط به مناظرات انتخاباتی کاندیداهای ریاست جمهوری در دوره های هفتم، هشتم، نهم، دهم، یازدهم، دوازدهم و سیزدهم و اسناد مربوط به مصوبات مجلس شورای اسلامی در دوره های ششم، هفتم و یازدهم است. یافته ها نشان می دهند که احزاب اصلاح طلب در بخش شعارهای انتخاباتی و در بخش تصویب مصوبات، معتقد و متعهد به فرهنگ سیاسی احزاب جهانی فراگیر بوده و به اصول دموکراسی نزدیک هستند. در نقطه مقابل، جناح اصول گرا، در بخش شعارهای انتخاباتی، تا حدود زیادی در چارچوب احزاب مولفه فراگیر قرار می گیرند اما در عرصه عمل و بخش تصویب مصوبات، همانند نسل دوم احزاب یعنی احزاب ایدئولوژیک، بر گرایش ایدئولوژیک خود پای می فشارند.

کلمات کلیدی:

فرهنگ سیاسی، احزاب فراگیر، احزاب ایدئولوژیک، اصلاح طلب، اصول گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1998293>

